॥ २२ ॥ एवंस्तुत्वाबंधमोक्षंप्रार्थयितुमाह भगवन्निति असतिदेहादौमाहः आग्रहोयस्यसः असन्ग्राहोग्रहोयस्येतिवा ॥ २३ ॥ नकेवलम यंलोकः अहमपितथैवेत्याह अहंचेति ॥ २४ ॥ मूढत्वमेवप्रकटयति विपर्ययमतिरिति अनित्येकर्मफलेनित्यमिति अनात्मनिदेहे आत्मेति दुःखरूपेगृहादौसुखमतिविपरीतमतिरित्यर्थः द्वंद्वेषुसुखदुःखादिषुआरमतेक्रीडतीतितथासः ननुदुःखेकुतोरतिस्तत्राह तमोविष्टः तमसाव्याप्तः आत्मनःप्रियंप्रेमास्पदंत्वांनजानइत्यर्थः ॥ २५ ॥ सदृष्टांतमाह यथेति तस्माज्जलादुद्भवानितृणानितैस्तथामायाच्छन्नंत्वात्वामहंहित्वापराङ्मुखोदेहाभिमुखोवर्त्तइति ॥ २६ ॥ नन्वेवंजानतः कुतोविषयाभिमुखतातत्राह नोत्सहइति कृपणावासनायुक्ताधीर्यस्यसः अतएवकामकर्म

नमोबुद्धायशुद्धायदैत्यदानवमोहिने ॥ म्लेच्छप्रायक्षत्रहंत्रेनमस्तेकल्किरूपिणे ॥ २२ ॥ भगवन्जीवलोकोयंमोहितस्तवमायया ॥ अहंममेत्यसद्ग्राहोभ्राम्यतेकर्मवर्त्मसु ॥ २३ ॥ अहंचात्मात्मजागारदारार्थस्वजनादिषु ॥ भ्रमामिस्वप्नकल्पेषुमूढःसत्यधियाविभो ॥ २४ ॥ अनित्यानात्मदुःखेषुविपर्ययमतिर्ह्यहम् ॥ द्वंद्वारामस्तमोविष्टोनजानेत्वात्मनःप्रियम् ॥ २५ ॥ यथाबुधोजलंहित्वाप्रतिच्छन्नंतदुद्भवैः ॥ अभ्येतिमृगतृष्णांवैतद्वत्त्वाऽहंपराङ्मुखः ॥ २६ ॥ नोत्सहेऽहंकृपणधीःकामकर्महतंमनः ॥ रोत्धुंप्रमाथिभिश्चाक्षैर्ह्रियमाणमितस्ततः ॥ २७ ॥ सोऽहंतवांघ्र्युपगतोऽस्म्यसतांदुरापंतच्चाप्यहंभवदनुग्रहईशमन्ये ॥ पुंसोभवेद्यर्हिसंसरणापवर्गस्त्वय्यब्जनाभसदुपासनयामतिःस्यात् ॥ २८ ॥

भ्यांहतंक्षुभितमिंद्रियैश्चबलिभिः विषयसंयुक्तैरितस्तत आकृष्यमाणंमनोरोद्धुंनियमयितुं नशक्नोमीति ॥ २७ ॥ तदेवमस्वतंत्रोयःसोऽहंतवांघ्रिमुपगतः शरणंप्राप्तः नन्विंद्रियपरतंत्रस्यैतदपिकुतः तत्राह तच्चापीति हेईश अंतर्यामिन् त्वदंघ्र्युपगमनंचासतांदुरापम् अतोभवतोऽनुग्रहएवेत्यहंमन्ये अनुग्रहेसतीतिवा ननुसतांसेवयाइदंभवतीतिकिंमदनुग्रहेणेत्यतआह पुंसइति जीवस्यसंसारस्यापवर्गःसमाप्तिर्यदात्वत्कृपयाभवेत्संभावनास्पदंभवति हेअब्जनाभ तदासदुपासनासंपद्यते तयैव त्वयिमतिर्भवेत् त्वत्कृपांविनानसत्सेवानसुतरांत्वन्मतिः नतमांमुक्तिरित्यर्थः ॥ २८ ॥